

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre..... 5 frt — kr.
Fél évre..... 2 frt 50 kr.
Negyedévre..... 1 frt 25 kr.
Egyes szám ára 10 kr.

Bérmentetlen leveleket el nem fogadunk.

Hirdetések és nyilttéri közlemények jutányos árszámítás mellett a lap kiadó-hivatala által vétetnek föl.

UJPEST.

Társadalmi hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG

és
KIADÓHIVATAL,

hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési pénzek és hirdetések küldendők

UJPEST,
Sándor-utca 3. szám.

Kéziratok vissza nem adatnak.

A sikkasztók, tolvajok és rablók.

Keblünket a bű, a bánat és a keservnek kínos fájdalmi gyöttrik, — lelkünk a setét gászruháinak szomorú rongy burkolatát ölti fel, ha ama tisztos magyar anyák szülte, önző, gaz és elfajult törpe jellemű, hitvány bűbandának tagjaira gondolunk, melyek községünknek és szolgabírói hivatalunknak személyesítői.

Sirni szeretnénk, sirni szivszaggatóan, mint csak nemesen érző ember, magyar és hazafi a haza és nemzetnek jövő kétes sorsa feletti gondolkodás okozta fájdalmában sirni tud, midőn ama hazát és nemzetet rútol megtagadó, az erkölcs és tisztességet gyalázatosan ignoráló, a becsületet ocsmányul megvesztegetésért elhagyó, isten és világot szemérmietlenül megcsaló, saját önző érdekükért nemzetünk legveszélyesebb ellenségeivel cimboráskodó és összejátszó bűnszövetkezettel kell foglalkoznunk, mely felettünk a hatalmat bitorolja.

Gyarló emberek vagyunk, gyengék és parányik. Vétkezünk gyakran tudtunk nélkül, akaratlanul; szarvas hibákat követünk el, a nélkül, hogy azokat szándékkal tennők; bűnökbe esünk saját hibánkon kívül; szóval vannak előzetesen meg nem mérlegelt tettei az embernek, melyeket igen gyakran a társadalomnak elnézni és megbocsájtani kötelessége, különösen akkor, midőn tudva van, hogy a véletlennek és bizonyos körülményeknek hatása és nyomása alatt követték azok el.

A világnak legnagyobb élő kriminális-tája szerint, nincsen ember a földön, kiben kisebb nagyobb mértékben egy bizonyos huncutság nem lakozna, — de nincsen ember sem, ki lelkiismeretes tudatában volna annak, hogy hibát, mulasztást, bűnt, vagy huncutságot soha még el nem követett. — Minden embernek, a mennyiben tökéletesek nem vagyunk, vannak bizonyos bűnei, melyek bár komoly számítás alá nem esnek, de azért mégis csak bűnök maradnak.

Tehát amint elvitázhatatlan tény, hogy a bűnek bizonyos neme, egy az emberrel szült tulajdon, melyről sem szándékkal letenni és melyből sem akaratlanul kivetkőzni nem lehet, ugy készséggel elismerjük, hogy ezen bűnök nagyobbbrészt ellensúlyoztatnak azon jótékony cselekedetek által, melyeket minden nemesen érző szív mivelní és gyakorolni emberi kötelességének ismeri.

De vannak emberek, — fájdalom! igen sokan, — kik a bűben élnek, kiknek a bű mesterségük, a bű kenyerük, a bű az életük, bű a szenvedélyük, bű az elemük, bű minden tettük, bű minden lépésük, bű minden mozdulatuk, bű minden szavuk és még bű a lehetetük is és azért nemcsak,

hogy soha arra nem gondolnak, hogy miként lehetne s kellene ezen véghetetlen hosszú bűnfonalat, mely gazsággal terhelt lelküket a pokollal összeköti, elvágni, hanem a megtorlatlanul maradt kisebb elkövetett bűnököt, felbátorítva a bűnmivelődés terén aratott siker által, fokozatosan a nagyobb és nagyobb bűnök követik, követik pedig, ha rajta nem vesznek, a végtelenségig.

Ezek az ugynevezett istentelenek és gonoszok, kik a bűben felnevelkedve mindenre képesek, csak a jó és nemesre nem, kikből minden válhat, csak szoros emberi számba vehető lény nem. Ezekből támadnak az emberiség salakja és söpredéke, ezekből keletkeznek az elkorcsosultak, az elfajultak és elzüllöttek serege, — ezek a földi édennek csallánjai, — ezek az emberiség virágjai közt tenyésző gazok.

Ilyen lelkiismeretlen, a bűből élő és azt mesterségként mivelő, javithatlan gonosztevőkből áll a mi előljáráóságunk és szolgabírói hivatalunk; ilyen báránybőrbe bujt farkasok ezek a zsidók, rongy bankókból készített, uszályát hordozó urhatnámozó, protekció által hivatalt kapott, törpe korcsmagyarok.

Ilyen a becsületességet ökölrel arcul csapó, mindeddig szabadon járó-kelő, holló természetű, élőket és halottakat kifosztó hivatalos rangot és nevet viselő gazembereket kell, fájdalom! a mienknek neveznünk.

Ezek előtt kell süvegeznünk, ezek előtt kell térdet s fejet egyaránt meghajtanunk, ezek előtt kell megjuhászosodnunk, meglapulnunk, meghunyászkodnunk, ezeknek kell antichambriroznunk, ezeknek kényétől, kedvétől, akaratától kell fűgnünk.

Igenis ezektől kell rettegnünk, kik a bűnt már egy évtized előtt hivatalos czim-palástjuk alatt mint hatóságok, a sikkasztással kezdték, a lovással folytatták és istennek hála, hogy szerencse kedvezett pályafutásukat és szereplésüket csak a rablás-sal fejezték be.

Azt mondjuk, hogy befejezték szereplésüket.

És ezt igazán nagy meglepéssel és büszke önérzettel mondhatjuk is, mint arról más helyen hozott közleményünkben olvasóink megis fognak győződni.

Mi az egymással egyetértésben, a bűnre szövetkezett elemek közt a meghasonlást és szakadást előidéztük és ez is volt tulajdonképen a kitűzött célunk, mely felé az ő bűneikkel és gazságaikkal megrakott, de a jog és igazságnak erős vitorláival ellátott csónakunkkal tartottunk.

A lopott és rabolt aranyokkal megrakott hatalmasnak és erősnek, minden vihar-nak ellentállni látszott hajója ezen pirátoknak, jelezve a hajónak árbozán őrszemmel

körütekintő vezér a fenyegető veszélyt, hogy a torpedók százaitól környezett parányi csónakunkkal, lassan bár, de biztosan evezve, üldözőbe vesszük, — pusztulásukat, vesztüket, megsemmisítésüket érezve, a pirátok hajba kapnak egymással, harcot küzdenek egymás közt, míg a hatalmas, eddig minden ostrommal dacolt hajójuk elhanyagolva, nem kormányozva, zátonyra ütközik s lyukat kapva magától el nem süllyed. Azonban lesz ám gondunk rá, hogy a kincsekkel megrakódott, egy évtizeden át mindent veszélyeztetett és mindenkit kifosztott, a tenger mélyébe süllyedő hajónak legalább pirátusait megment-sük, nehogy a titkos bűnök és felfedezetlen gazságok melyeket már az ismertekkel együtt elkövettek, a csapkodó hullámok zajos sirjában örökre eltemetve maradjanak.

Mert azok, kik az ipart üzök százaitól évek előtt már beszédtek az iparengedélyre szükséges bélyegpénzeket és egyéb díjakat, de mindez ideig iparengedélyt még nem adtak, hanem a pénzeket tolvajok módjára elcsusztatták, — mert azok, kik a zálogházakban évenként többször megejtett árveréseken befolyt, több ezer forintra rugó többletet, évek óta már rendeltetése helyére át nem szolgáltaták, hanem azt részint maguk részére a takarékpénztárba helyezték el, részint maguk szükségletére fordították, részint a játékasztalnak márvány lapján elvesztették, — mert azok, kik a katona beszállásolási díjaknak egy részét, ugyanis több ezerekre rugó összegeket, a terhet viselő, katonákat elszállásolásban tartó polgárságtól elvonják és azt a maguk részére rablók példájára megtartják, — mert azok, kik még más száz és ezer kisebb nagyobb, ismert bűnököt elkövettek, azok kell hogy még más olyan gyalázatos bűnös dolgokat is mivelték, melyeket csak a sajátságos és speciális, zsidó agy kigondolta és hebreus kezek elkövette körmönfont csalások és rejtélyes bűnök kipuhatólásában jártas fenyítő törvényszék kutathat utólagosan ki.

Sűrű setét felhők tornyosultak előljáráóságunknak és szolgabíróságunknak egén össze, rövidre már vihar támad fejük felett és ha lecsap, mint okvetlen lecsapni fog, nincs Stern Ignác gyilkos milliomos zsidó pálinkásnak és az ordóval diszitett Wolfner Lajos bőrnúzó jordánnak annyi pénzük, hogy a lecsapó villámot mely őket is ronda zsidó csatlósaikkal együtt érni fogja, elhárítani képesek legyenek. A bűnt itt sem pénz eltakarni, sem viczispán eltussolni, sem országos zsidó iroda eltüntetni, sem minister elnézni soha nem fogja tudni.

A hurok nyakukba van már akasztva, csak még huzni kell azt.

Szterényi Bertalan.

A közuti vaspálya és kocsivezetői.

Pár héttel ezelőtt, a budapesti közuti lóvaspálya társaságnak kocsivezetői, egy fővárosi jeles ügyvéd által kérvényt irattak igazgatóságukhoz, melyben kérelmezik, hogy három osztályban lévő 36, 40 és 44 frtyi havi fizetésük, vagy egyenesen, vagy drágasági pótlék ezimén emeltessék fel, valamint is hogy a napi szolgálati idő közönséges emberi erejükhöz szabva szabályoztassék olyképen, hogy azt egészségük és életük kockáztatása nélkül elviselni képesek legyenek.

A folyamodó kocsivezetők vérmes reményeket tápláltak, hogy a jog, igazság és méltanyosság támogatta kérelmük, a terhes elviselhetlen kocsivezetői szolgálatot igen jól ismerő igazgatóság által méltányoltatni fog és ugy eddigi csekély sanyaruságos fizetésük megjavítva, mint emberölő 18 usque 21 órai napi szolgálatuk, redukálva lesz.

Azonban eloszló ködfátyol volt ezen illúziókban magukat ringató, szolgálatukban részint már nyomorékokká vált, részint azokká biztosan váló szegény kocsivezetőknek ebbeli reménye. Mert az igazgatóság figyelembe sem vette, de tán át sem olvasta ezen a méltányosnál is igazságosabb és jogosultabb kérelmüket és ad acta téve azt, még csak arra sem érdemesítette, hogy magas (!) igazgatósági leiratával szerencséltesse a folyamodókat.

De hát mi a patvarba tette is volna azt. Hisz derogál és a méltóságot mélyen sértő ma napság e zsidó arisztokratikus világban, hogy egy milliók kal játszó és dobálgó zsidó részvény társaságnak, zsidó igazgatója, saját alantos és alsörendű személyzetével, ha az keresztényekből áll, szóba álljon, nem hogy még vele holmi írka farkakat váltson.

Mi egy csopót sem csodálkozunk azon, hogy a lóvaspálya társaságnak veres zsidó igazgatója figyelembe sem vette a folyamodványban ügyes tollal kifejtett kérelmét a kocsivezetőknek, mert az már modern zsidó uri tempóvá vált, a nyomorból gúnyt üzni, a szegényt, kivált ha az goj, elnyomni, a hatalmat vele éreztetni és erejét s jóhiszeműségét kizsákmányolni. Tehát mit törődik az a nagyságos zsidó igazgató ur, hogy mint és hogy élnek alantos emberei, mit bánja ő mint és hogy nyomorognak szolgálai, — éhezzenek, düljenek ki a hámból, az főfájást neki okozni nem fog, az szeméből könnyeket ki nem csal, hisz így kell hogy legyen, mert csak a nyomoruság után húzhatja a gazdag rebachot és dús sápot a nagyságos zsidó igazgató ur. — Ha tetszik a szolgának a szolgálat, nyomorogjon, nélkülözön, dolgozzék mint az igás barom, — ha nem tetszik, oldjon kereket, menjen, pusztuljon, nincs szükség reá, hisz ugyis annyi a zsidó

uzsora, lelketlenség és esalás által földönfutóvá lett, rendes foglalkozás nélküli, száraz kenyéren élő magyar, hogy isten a megmondhatója, — kerül azokból egy időre megint szolga, quantum satis.

De ami felett igenis csodálkozunk ugy az semmi más, mint, hogy a mostoha sorsukban emberi részvétért folyamodott kocsivezetői e társaságnak, kik nagyrészt intelligens tönkrement, anyagilag elpusztult iparosok, kereskedők és földbirtokosok, ezen velük sulyosan éreztetett zsidó szívtelenség és lelketlenségnek dacára, még mindig eme hitvány pénzes zsidókból álló társaság által nyakukba akasztott igát tovább hordják és a helyett, hogy elvetnék azon nyomoruságot és koldusbotot magában rejtő táskát, de abba a szolgaszemélyzet erejének lelketlen kiszivattyuzásával a felpukkadásig már meggazdagodott zsidó társaság részére az aranyat még mindig gyűjtik.

No, de hát ilyen a magyar. Elvesziti mindenét, kivézi a zsidó még az utolsó vánkösát is feje alól, nyomorban él, a bizonytalanságnak, Damokles kardja csügg feje felett, száraz kenyéren koplal és az mind nem hozza ki a béketűrésből, bízik és remél egy szebb és jobb jövőbe, mert azt tartja, hogy „még jönni kell, még jönni fog egy jobb kor...”

Szegény nép! szerencsétlen magyarból lett páriája a zsidónak! Várakozásod hiábavaló idővesztés, reményed csalóka hiu képzelet. Hát igazán azt hiszed, hogy a zsidó kenyeren élő szolgaságodban valaha boldogulni fogsz? Hát valóban azon reményben élsz, hogy ezen varjai és hollói az emberiségnek könyörületesek lehetnek még irányodban? — Oh balga hit.

Házad, szántó és szőlőfölded, marhád az övé már és a mi még kell neki, véred, erőd — arról is gondoskodik, hogy az övé legyen. Szolgálj csak, ha teljesen el és kipusztulni akarsz, — dolgozz csak neki és részére, légy csak betese és bérese, ha véred sok és erőd nagy van... és több év után 18 és 21 órai mindennap teljesített szolgálatod mellett azt fogod látni, hogy mig te nyomorék koldus és kilincsnyomó földönfutóvá lettél saját hazádban és gyermekeid megélni nem tudva e zsidóországgá lett Magyarországnak egy más jobb hazát keresve kivándoroltak, — addig a zsidó terpeszkedik és nyújtózkodik a te véred és erődön szerzett ezres bankókon, vagy mosolyogva tekint le a te kezeid által neki épített palota erkélyéről, hogy mankódon mint ballagsz előtte el, jóllehet összetett kezekkel, vagy térdet tördelve, könyörögve alamizsnáért.

Kocsivezetők! Ez a szomorú sors vár reátok ezen zsidótársaság szolgálatában és ezt megérni, ti mint magyarok méltók nem vagytok. E hazának szüksége van délcegz, erőteljes fiakra

és nem szabad, hogy ti nyomorékokká váljatok. — E földön nem lehet, hogy a magyarok embererő feletti munkában koldusokká és földönfutókká legyenek. — mert még egy igen nemes és szent hivatás vár reátok,

Hagyjátok im hát el ama gyalázatos lelketlen zsidó társaságnál a benneteket megölni célzó kocsivezetői szolgálatot, keressetek más jobb munkát, érdemesebb foglalkozást, más szebb hivatást és zsidó nélkül is megélni, boldogulni fogtok.

Nem tűnt le még a magyarnak szerencse csillaga, mutassátok meg és adjátok értésére ti hát a már türehetetlen és elviselhetlenné vált zsidó hatalomnak, hogy „még él nemzet e hazán”, mely anyagilag bár megfogyott, de erkölcsileg oly ép, erős és izmos, hogy képes a reá zsidó rakta rablánczokat eltördelni.

Felhívás előfizetésre!

A megindult és minden vasárnap megjelenő lapunkra, felhívjuk a tisztelt ujpesti közönséget hogy előfizetéseiket megtenni méltóztassanak.

Lapunk ára:

Egész évre..... 5 frt — kr.
Fél " 2 " 50 "
Negyed " 1 " 25 "

Előfizetőinknek azon előnyt és kedvezményt nyújtjuk, hogy bárminő ügyükben lapunkban díjtalanul erős támaszt, erélyes pártfogót és lelkiismeretes védelmezőt nyerhetnek

Az előfizetési pénzek postautalványon a címnek pontos megjelölésével kiadóhivatalunkba (Ujpest: Sándor-utca 3. sz.) küldendők, vagy személyesen is áthozhatók.

Lapunk egyes számai 10 krajczárért kiadóhivatalunkban, Fridmán József ur furdópénztáránál, a lóvaspálya indóház dohány-tözsdejében, Kriszt József, Földessy Károly, Liedloff József és Lindt fűszerkereskedő uraknál kaphatók.

Az „Ujpest” kiadóhivatala.

Különfélék.

— Az új vágóhid építéséhez. Mint jól informált forrásból értesülünk, a vágóhidnak építésére Károlyi Sándor gróf ur ő nagyméltósága, a községnek egy telket díjtalanul felajánlott, de a község azt elfogadni nem akarta. Ugy látszik a mi komisz zsidó és zsidókat ölelgető és csókolgató előjáráságunknak a keresztény polgárságnak csupán a pénze kell, — de kereszténytől ingyenbe vagy ajándékba a község részére nem fogad el semmit, — azonban hálából a nagylel-

Vivóteremből az oltárhoz.

Nem azokról a híres amerikai Don Jnan fajtájú hölgyekről szól az ének, sem azokról kik kalanddal ébrednek és kalanddal fekszenek, — oh nem; hisz azokról ugy is alig lehetne már valami utat írni; hajmeresztőbbnél bámulatosabb csodákat vittek azok már véghez: papiroson, s így ne csodáld kedves olvasó ha merész nőkről és dolgairól írok, azért még nem lépem át a bérczes Kárpátokat.

Vannak nálunk is ilyenek, még pedig meglehetősen nagy számban, kik elfeledik, hogy a „merész nő olyan mint a gyáva férfi”. De merészségök azért korántsem hasonlít az egri nőkéhez kik hazájuk, férjük, gyermekökért harczoltak. Ezek csak olyan dajkamesék! A hivatás?!...

No de térjünk a dologra. Viktor barátom egyike volt azon gentlemannoknak ki nem sokat törődött sem a férfiak multjával, sem a nők állapotával, neki minden jól volt ugy, a hogy volt. Ma megismerkedett egy fiatal emberrel, holnap már a legjobb barátok voltak, kivált ha az új ismerős jól tudott csevegni, meg ha elég béketűréssel volt felruházva Viktor ideálistikus beszédeit meghallgatni. Ma bemutattak neki egy hölgyet, holnap az bizonyos lehetett, hogy egy hordár a legszebb virágcsokorral meg egy gyönyörű ékszerrel lepi meg, e szóval: a méltóságos Viktor urtól!...

Egy szóval, jó fiu volt a „fink” előtt, s derék gavallér a hölgyek között. No a mamák meg épen istenítették, hogyne! Nagyhangzása név, 40,000 hold birtok, genie ifju! Mind oly dolgok, miért a mamák tárt karokkal fogadják még a bajszatlan halandót is

Viktor azonban mégis kerülte, vagy legalább kerülni látszott a mamákat s inkább a színésznők között szeretett lenni. Mint mondá: ezek leginkább közelitnek hozzám. Hogy értette ezt, azt csak ő tudná megmondani.

Egy napon egy előkelő étteremben, vig cimborák közt tölté Viktor estéjét. Mind jó barátok voltak az asztal körül, s a legvidámabb hangulatban koczingtatták poharaikat a „művésznőkre”. Beszéd közben előjött a vendégszerplésre éppen most megérkezett Laura is.

— Barátom ez a Laura isteni egy nő. Tavaly egész nyáron szaladgáltam utánna, egyik városból a másikba kísérgettem, s még sem tudtam czélt érni, pedig tudom biztosan, hogy czélt érhettem volna, ha az utolsó városba hova legutoljára kísértem, ki nem fogyott volna a pénzem; így persze le kelle mondanom a szándékról, de jó, hogy most ide jött, itt újból megkezdem az ostromot, s fogadom, hogy győztesen hagyom a... faképnél. — Mondá egyik a pajtások közül.

— No majd meglátjuk — felelék hahótázva a többiek.

AZ „UIPEST” TARGAZÁJA.

Hazámhoz.

Üzön bár a sors maga,
S hulljon átok rám:
Érted élek és halok,
Érted csak szép hazám.

Törje meg bú s szerelem,
Árva szívemet:
Beheged újra az,
De csak éretted.

Önkezemmel gyógyítom
A sok sebhelyet,
Melyet rajtad, tudva bár,
Ten fiad ejtett.

És mi lesz a bér érte?
Tán a tisztélet?
Nem, mit érne ez nekem!
Jutalmam — kebled.

Ugró Gyula.

kü égett megteszi vele azt, hogy megveszi rajta duplán és triplán az adót és a pénzért pedig ami ez uton befoly, megvásárolja ugyanezt amit ingyen kaphatott volna, rongy pimasz zsidóktól. Hát ez igen természetes dolog és a felett mi egy cseppet sem csodálkozunk, mert ingyen dolgokból ezen sikkasztás, lopás és ablásból élő előjárásnak, nem lehet ám olyan bő sápot csinálni, melyből kitellenék az uras élet és még maradna is a mindennap Reisichnál tisztes zsidó kompánia rendezte ferbli és makkau partire. Azonkívül arról is nyertünk tudomást, hogy a községünkben minden hatalmat kezeiben tartó gyilkos milliomos szeszgyáros Stern Ignácznak nincsen inyére, hogy a vágóhid a váci-utra épített, hanem úgy szerette volna, ha az közvetlen az ő gyára és istálló mögé emeltetett volna, nehogy a dögmahának elszállítás a vágóhidra akadályokkal találkozók. De hát míg ő, a najdságos zsidó oraság, piszkos lelkiismeretét egyik külföldi fürdőben Einadten bárónak élete árán szerzett millióiból hasztalanul lemosni igyekezett, addig az egyszer másként találtak határozni kenyeres és hetes uri béresei, mint ő azt szerette volna. A mennyiben ugyanis kicsi és szűk a mostan épített vágóhid, kíváncsiak vagyunk, vajon nem lesz-e ez a körülmény elég ok arra nézve, hogy rövid idő múlva már a rabló és gyilkos zsidó követelésére, egy második azaz filiális vágóhid az ő szállásai tövében építesék.

— Az előjáróság és a szolgabíró meghasonlása. Mint hitelt érdemlő forrásból tudunkra adatik, lapunk a szolgabírónak a zsidó előjáróságunkhoz kovácsolt erős összekötő lánczát, nemcsak egészen meglazította, de azt tökéletesen el is vágta. A kemény vasból kovácsolt lánczszemek Vácztól kezdve egész Ujpestig az országuton hevernek és hihetőleg mindaddig felszedetni nem fognak, míg azok corpus delictiként a fenyítő törvényszék által egyenkint össze nem hordatnak. Hogy aztán a lánczszemeknek az igazságszolgáltatásnak kovácsai által leendő összeillesztésével az önzetlen barátság a valódi czimboráskodás és az igazolt bizalmaskodás anyagát fogják a lánczban találni, avagy azon anyagot, melyből békák és rabbi-lincsek kovácsolandók, az majd kitudódni fog. Azonban mondjuk csak el, hogy miben áll a már kibékíthetlenné vált meghasonlás. A szolgabíró Kemény (Koch) Gusztáv e napokban székhelyéről Vácztól lejöve, az előjáróságot és annak bizalmas zsidait összehívta, és kijelentette előttük, hogy ő Ujpestre többé lábát be nem teszi, mert ily gazemberekkel mint ő, nem akar többé cseresznyét egy tából enni. Előbük tartá, hogy lapunk szerkesztője soha az ő hajszálát sem görbítette volna meg, ha ő a bűnnek és üldözésnek elkövetésére őt, szerkesztőnkkel szemben nem kényszerítették volna; üssék a zsidókat akár rakásra is agyon ő többé semmibe sem avatkozik, hanem keresztessenek ott menhelyet és segélyt, a hol akarnak

— Abból ugyan semmi sem lesz s megtiltom neked, egy lépést se merj megkísérteni Lauráért, mert akkor velem fogsz találkozni. — Sikoltá Viktor.

S egészen kikelt vrczezal állott föl az asztalnál s megpödríteni akará bajuszát mérgében, mire mégjobban elpirult nőies arca, mert bizony bajuszának helye sem volt; s szoprán hangon így folytatá:

— Az a nő tisztességes s így nem engedem, hogy így és ilyen helyen blamirozzátok.

— De kérlek Viktor hát mi lelt egyszerre, hisz csak tréfa az egész, s ha való volna is, bizony az a nő legkevésbé sem érdemes, hogy így pártfogold. — Mondá a balkézt uló jó barát. — Hisz köztudomásu, mily nyilvános életet visz, s én legkevésbé sem csodálkozom, ha pajtásunknak rá vásott a foga.

— Ej! mit is elegyedtek ily semmiháziak közé, — mormogta Viktor.

— Pinczér! fizetek.

— De kik azok a semmiháziak komám? — Kérdék már most mindannyian, meglehetősen komoly arccal állva fel asztaluktól.

— Ti, mind.

De erre úgy legyinté nyakon az egyik jó barát Viktor pajtást, hogy biz ő legkevésbé sem genirozta magát rágyujtani a pityergésre.

Lett erre aztán gúnyos nevetés, — A mely nevetés visszatérté Viktort a régi kerékvágásba, s kesztyűjét dobá az egyiknek arcához.

vagy tudnak. Végül kinyilatkoztatta, hogy legközelebb lemond szolgabírói tisztéről. — Képzhetők hogy minő gezeresz támadt azon komoly enuntiációjára a szolgabírónak Izrael népében és ezen ronda kompánának mézes madzagánál fogva vezetett előjáróságunkban. A mennyiben mi ezen ügyre bővebb tudomás szerzés után még visszatérünk, csak azt jegyezzük meg, hogy felette örvendünk azon, hogy azon megtörhetlennék látszott két évtized óta grassáló zsidó hatósági hatalmat testileg, lelkileg és erkölcsileg már megtörtük és gondoskodni fogunk róla, hogy a megtörtést a megsemmisítés kövesse. Az igazság szavának kimondása mellett, kevés és gyenge ám Stern Ignácznak gyilkosság után gyűjtött milliói és Wolfner Lajosnak kutya... rál összekaparított százezrei, hogy az a bűn felett ne győzedelmeskedjék. Azonban nem elég ám, hogy a szolgabíró letesz hivatalos tisztéről, mi mást is várunk azt, hogy lemondásával magát a súlyos vádak ellenében, melyek őt lemondásra kényszerítik purifikálja. Vagy ő azt hiszi, hogy lemondásával szerezzen fekete bőrt fehérre moshatja? — avagy azt hiszi, ha a magánéletbe visszavonul a nélkül hogy rehabilitálna magát, hogy mi azért őt békében és nyugodtan a zsidók bankóiból füzendő koszorúján pibenni engedjük?

— Egy drága pohár. Mult év május hó 5-én a Schaffer-féle vendéglőben egy szerkesztőnk által eltört pohár miatt, Prückler Márton helybeli lakos, szerkesztőnkert sértő szavakkal inzultálta mindaddig, míg ő az inzultálót úgy találta arczon legyinteni, hogy hasra esve az a csoda történt, hogy még oldalbordáját is eltörte. Állítólagos több heti veszélyes betegség után, Prückler Márton szerkesztőnkert súlyos testi sértés czimén perbe fogta és szerkesztőnk daczára a több mentő tanunak — ki a lefolyt jeletet végignézte és bizonyítá, hogy szerkesztőnk volt a megtámadott fél és az ütés csak önvédelem volt, — 40 frt pénzbírságra, behajthatlanság esetében 4 napi fogságra, — 8 frt 40 kr eljárási költségben és 50 frt fájdalom és időmulasztásban harmadbírósigilag is elmarasztaltott. Valóban drága pohár volt Prücklernek összezúzott pohara, azért az összegért aranyserleget is lehetett volna venni.

— A rákospalotai kényur. Nem hiába, hogy Rákos Palota községünkkel határos, de úgy látszik az ottani jegyző ur, a mi zsidó kegyben álló és zsidó érdekeket szolgáló előjáróságunknak a község feletti kényuri hatalmaskodását és uralkodását elis sajátítani igyekszik. Hát hogy is ne, hisz a példa ragadós, különösen akkor, ha tudja van, hogy bármily törvénytelen cselekedet és mivelet bizonyos személyek ellen intézve, a felsőbb hatóságok előtt olyan kedves dolog, hogy az nemcsak meg nem toroltatik, de dícséretre, elismerésre, sőt jutalomra is számíthat. A rákospalotai jegyző ur látván, hogy szerkesztőnk és az „Ujpest“ szálla a községünk feletti uralkodóknak szemében és üldözési tárgya a megyei hatalomnak, tehát — hogy

Általános meglepett helyeslés.

Másnap reggel egyik vivóterembe találkoztak.

Komoly arccal jöttek a terembe, egy tekintetre sem méltatva egymást. A segédek megkísérlették a kibékítést, miről persze hallani sem akartak. Azután összemérték a kardokat; de Viktor kikötötte, hogy ingbe fog vivni.

Egy-kettő; villognak a kardok, szikráznak a szemek, ... egy sikoly!... Viktor melléhez kap, csurog melléről a vér, elbocsátja kardját, a segédek oda rohanva letépi az inget s nagy ég!... Viktornak a legszebb női melle van, s az egyik mélyen bevágva!...

— Nő!... hallatázik mélyen meglepett hangon minden oldalról.

Viktor férfiaságának egész kifejezésével büszkén mondá: Uraim! Férfiaságomat azt hiszem elég lovagiasan fejeztem be.

— Nagysád, valóban felülmulta az amerikai hőlyeket: im fogadja jobbotat, mely kész önt a sirig megvédeni, ha úgy tetszik, s térdre borult előtte a pár perczel előbbi ellenfél.

— Am legyen! Felelé Viktor.

Egy hóval később a lapok Hymen hirei között olvasható volt X. Y. ma vezette oltárhoz G. Gizellát.

Nem dajka mese! . . .

P. L.

a szolgabíró és alispán és azok kedves zsidainak kegyét kiérdemelve vagy fokozza, lapunkat Rákos-Palota községben elárusítani nem engedi. Hogy melyik törvénykönyvből ákombakoltattott és silabizáltattott ki azon §, mely lapunk elárusítását Rákos-Palota területén megtiltani rendeli, annak csak a nagy jogtudós jegyző ur volna megmondhatója. Egyelőre a pályáját eltévesztett, Csemegével ugylátszik jogtudományban vetekező, Medveczky urat beérjük azon figyelmeztetéssel, hogy óvakodjék a jövőben ilyen kényuri kitérés parancsokat osztogatni, — imponálni akaró hatalmi pöffeszkedését és felsuvalkodását, méltóságos jegyzői állásában pedig nem velünk szemben, hanem ha lehet másoknál érvényesítse. Avagy a kitérés a rákospalotai kultur terjesztő pálinkás zsidó, a Herr fűn Schossberger és konzortái kedvéért cselekedte meg? Mi lapunkat a jövőre is rendesen elárusításra kiküldeni fogjuk és ha a jegyző ur azt ohajtja, hogy kutassunk egy kissé a multjában és foglalkozunk magas személyével, úgy kísérelje meg ujonnan lapunk elárusítását megakadályozni. Kapcsolatban ezen ügygel egyszersmind kérjük Rákos-Palotának szellemes, érdemes, igazságos és derék bíráját Tóth István urat, hogy térítse egy kissé a hatalom kéjtelt mámorától ittas, magát tulkapásokra elragadtatni látszó jegyzőjét észre, nehogy ez az ur ismét a hámból kicsapjon.

— Nem esik messze az alma fájától. Lapunknak egy bizalmas barátja közli velünk, hogy az Einadten báró altábornagyot meggyilkolt milliomos szeszgyáros Stern Ignácznak fia, Stern Lajos egy oly gyalázatos büntetést követett el, mely ezen dőlőfős és gögös zsidó aristokrata kölyöknek jellemvilágát apjához és fajához méltóan karakterizálja. Ezen szenzációt, megütközést, megbotránkozást és felháborodást keltő újabb büntetése ezen nyápicz zsidó fickónak, a mennyiben az tökéletesen még nem érett meg, nem közölhető, de legközelebb egész meztelenségében azt nyilvánosságra hozni fogjuk.

— Nagy szerencsétlenség színhelye volt kedden délután a Csokonay utca 25. szám alatt lévő Salbek és Kajer-féle lakmáz és festékgár, hol ugyan csak két munkásnak arca vigyázatlanságból teljesen összeégett. A szerencsétlenség onnan eredt, hogy a munkások a vaskatlanban fözött kátrányt meggyuladni engedték és midőn az anyag megmenteni igyekeztek, önmaguk lettek a tűznek áldozataivá. A súlyosan sérültek Dr. Hédeváry Számi zsidó uzsorás orvosnak gyógykezelése alatt állanak. — Hát nem tudtak volna a sebesültek családjai lelkiismeretesebb orvoshoz fordulni? Hát nincs nekünk derék keresztény orvosunk Dr. Molnár József urban?!

Szeged-özeggel. Számos keresztény vevői a Németh Gyula és Dominig Testvérek fűszerkereskedői czégeknek, elhatározták, hogy miután nevezett czégek az „Ujpest“-et tekintettel egyes zsidó vevőikre, elárusításra elfogadni vonakodtak; többé náluk egy krajczárnyi bevásárlást eszközölni nem fognak, hanem fűszer-áru szükségleteiket beszerzik majd ott, ahol az „Ujpest“ is elárusítottatik, Földessy Károly, Kriszt József, Lindt és Liedloff uraknál. Tiszteljük és dícsérjük eme derék polgárok elhatározását és vajha akadna csak még sok ily lelkes keresztény és hazafi, ki ugyanigy cselekedne, hadd tudják meg súlyosan érezve azok a czégek, hogy nem vagyunk ám még egészen zsidó ország, — nem vagyunk ám még mindnyájan a zsidóknak talpnyalói. — A meggondolatlanság, jegyezzék meg maguknak a Németh és Dominig urak, így szokta magát megbosszulni. De jól van ez így, mert kiki mit vet azt aratja; kiméletlenséget vetettek azok az urak a kereszténység zsiros termékeny talajába, kiméletlenséget fog ez a talaj részükre gyümölcsözni is.

— A mai tárczánk a „Függetlenség“-nek egyik szellemes és derék munkatársától van, ki megígérte, hogy lapunk tartalmát időnkint szellemes dolgozataival gazdagítani fogja.

— Zsidó köser gseftszellem. Egy, havi 1—2 frt részletfizetésre vásznakat házaltatással ajánlgató Blum Sámuel nevű budapesti (sugáruti) szélhámos szédelő zsidóra tesszük figyelmessé keresztény polgártársainkat, nehogy úgy járjanak, mint már sokan, kik a hozzánk beérkezett panaszokból meggyőződünk, ezen már legközelebb magyar nemességet várandó komisz zsidó oraság szédelő ügyletével magukat körmönfont csalással lépre vezetni hagyták. Lökjék ki ezen görbe orru nyavalyás zsidónak csalásból élő ügynökeit ahoval lábukat beteszik, hogy a nyakukat is török, — mert nem lesz köszönet benne soha azok részére, kik ezeknek ajánlatait figyelembe

veszik A vásárolt vászon ugyanis nemcsak hogy két-szeresen megfizettetik, de a vásárlásból a kóser zsidó ügyvédeknek is kijut a maguk zsiros rebachja a menyiben a lelketlen zsidó Blum Sámuel nem tartja magát a rendelmény felvételénél kikötött részletek fizetéséhez, hanem ahogy a két aláírással ellátott kötelezvény bűnös markát nyomja, kapja magát és zsidó ügyvédje által perelteti ezt Ekkor pedig már késő észhez térni, mert a zsidónak az ám a jelszava „fuss vagy fizess”. Hány vankos és dunya és mennyi butor esett már ilyképen pár forintért a zsidóknak rongy vásznakkal hazaló piszkos kezeibe! Te pedig keresztény népem nyujtózkodhatsz ilyenkor elmélkedve a zsidók ravasz és gonoszságán a szalmazsákon, mi a talmud szelleme szerint elég jó nyugvóhely a gojnak.

— Az alispán ítél. Ama lapunk 1-ös számából már ismert kihágási ügyben hozott szolgabírói ítélete ellen beadott felebbezésére szerkesztőnknek, f. hó 11-én délután 2 órakor a feleknek beidézése mellett az alispán ítélete felolvastatott, mely szerint a szolgabírói ítélet indokainál fogva helyben hagyatik t. i., hogy az alispán is szerkesztőnknek 60 frtnyi bírságra való elmarasztalását szentesíti. Megjegyezzük, hogy az alispáni ítélet minden indokolást nélkülöző és nem terjeszkedik ki a felebbezésekben foglaltakra egy pontjára sem. Természetes, hogy így sokkal kényelmesebb volt az alispánnak az ítéletet szerkeszteni, mint reflektálni a jogos kifogásokra, melyeket ugyan nehéz lett volna neki prókátóri okoskodásával megdönteni. Az ítélet ellen nemcsak szerkesztőnk, de a panaszos bíró is a belügyminiszterhez felebbezést jelentett be. Az alispáni ítéletnek rövid szövegét és az arra beadott felebbezést a miniszterhez térszűke miatt csak következő számunkban fogjuk közölni. Itt még megemlíti, hogy míg az alispáni ítéletet kihirdetett Kovács segédszolgabíró az egyszer szerkesztőnk irányában valóban ildomos, egy eljáró bírónak méltó férfias magaviseletet tanusított, addig a panaszos bíró Uharik, ennek láttára fektelen duhéban majd felbukadt, és mérgében pedig szederjessé lett szemével, az őt egy izben engedelmesség miatt erőlyesen rendutasított s. szolgabíró az elnyelésig végig méregette. Szerkesztőnk ezen elismerésre méltó köteles hatóság elölözékenységét a lehető legudvariasabb modorban viszonzta, megmutatva azt, hogy ok és indok nélkül nem sérteget senkit és hogy igen elhamarkodva és megdondolatlannal mondta felőle Polónyi Géza ügyvéd, volt országos képviselő, miszerint ő vadabb mint a Starcevicsek és hogy már nem is ember, hanem egy intelligens vadállat. Kovács segédszolgabíró ur a jövőre megtanulhatja, hogy csak akkor boldogulhatunk, ha tetteinkben mindig az a mottó vezérel: többet ésszel, mint erővel.

— Felszólítás. A helybeli előjáróság felszólítatik, miszerint szerkesztőségünket az időnkint megtartandó képviselőtestületi gyűlésekről és a tárgyalandó ügyekről rendes időben értesíteni szives legyen. Az esetben, ha azt tenni elmulasztaná úgy kénytelenek leszünk a sajtó iránt tartozó kötelességének elmulasztásáról a felsőbb hatóságoknál panaszt emelni.

Mulatságok.

Az „Ujpesti ifj. önképző s s gélyző kör“ által rendezett hangversennyel egybekapcsolit táncvizsgálatom folyó hó 6 án tartatott a rákos palotai parkban. A hangversenyben a szereplők közül különösen kiemelni kell Csiszér Kálmán rákos-palotai színigazgató urat és Gollovitz Gizella kisasszonyt, kiknek közreműködésük a közönséget szűnni nem akaró tapsviharra ragadta. A rendezőség részéről Gollovitz k. a remek virágosokkal tüntettetett ki. A hangversenyt táncz követte, a melyen a szebbnél szebb hölgyek közül a következőket jegyeztük fel: Chapman Lujza, Sebestyén Kornélia Bauer Paula, Gollovitz Justina és Gizella, Csiszér Margit és Ida, Romlaky nővérek, Withhalm nővérek, Marakki nővérek és Ruttkayné. Az első négyest több mint 60 pár tánczolta. A mulatság hangulatáról csak azt jegyezzük meg, hogy az kezdetben rendkívül nyomasztó volt, mert a zsidók képzették a többséget, úgy annyira, hogy még a cigány is lomhán s kedvtelentül húzta. Éjfél felé pusztulni kezdett a solet publikum és a hátramaradt keresztény társaság jókedvben és kedélyesen mulatott kivilágos kivraddig. Nem mellőzhetjük roszallásunkat kifejezni a felett, hogy a palotai lóva-ut főnöke, nem tudni mi okból, megtagadta a nagy kocsik közlekedé-

sét s így történt, hogy az a sok toladó. pöffeszkedő és henczegő zsidó a keresztényeket a kis kocsikról leszorítván, azok pedes apostolorum voltak kénytelenek baza ballagni. Czártil urnak ez alkalommal tanusított neveltelensége és kíméletlen durva magaviselete a rendezőség-gel szemben a megbotránkozásig felingerelte a közönséget és ha jövőre majd undorral elfordul minden tisztességes ember ezen faragatlan vendéglős urtól és helyiségétől, úgy azt csak önmagának köszönheti. A jövedelem a rendezőség legnagyobb ügykezete daczára, vajmi csekély.

— Az ujpesti olvasóköri f. hó 4 én megtartani szándékolt mulatságát f. hó 14 ére halasztotta. A rendezőség körül a bizottság élénk buzgalmat fejt ki, hogy mennél fényesebb sikert arathasson vele. A jegyek ára egy személyre egy forint, — családjegy 1 frt 50 kr és válthatók az olvasóköri egyes tagjainál.

♀ Két ügyes és gyakorlott lakatos segéd állandó foglalkozást nyer. Bővebb értesítéssel e lap kiadóhivatala szolgál.

♣ Lapunk elárúsítására Rákos-Palotán egy ügyes megbízható egyént keresünk. Ezen tulajdonoknak tudatában lévő forduljon kiadóhivatalunkhoz

♣ Freyler Sámuel urnak házak, telkek, üzletek és üzlethelyiségek közvetítési szolgálatát, nemkülönbben mindennemű adás és vevési közbenjárását az érdekelt közönségnek melegen ajánljhatjuk. Freyler ur szerény díjazásért a reá bízott ügyekben lelkiismeretesen szokott eljárni. Lakása István-utca 11 szám.

Nyílt tér. *) Szilágyi György cipész mester.

József utca 16. sz.

ajánlja magát a nagy közönségnek mindennemű férfi női és gyermek cipők készítésére. A kiszolgálás jutányos árban gyorsan és pontosan eszközöltetik.

*) E rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Szerkesztői üzenetek.

M. ur Budapest. A reánk nézve nagy értékkel bíró adatokat köszönjük, rövidre már egyet-mást fel is használtunk belőlük. A kérdésre sajnálattal azt kell felelnünk, hogy még nem, — de alig várjuk, hogy nyakunkba akasztassék és hogy akkor mi sül ki majd belőle. azzal ön mint jurista tisztában lehet. — Nagy-Kőrös. Igen hízogó reánk nézve; az adatokat kérjük mig nem késő, mert annak az urnak napjai már számlálvák — G. . . . csirkefogóság még nem képezhet oly kriminális zsidó gazdaságot, hogy azzal nekünk foglalkozni érdemes volna. Ilyesmit a zsidótól már megszoktunk, de fájdalom, megteszi ezt a keresztény is. Nem sajtóba való. hanem forduljon a mi jeles(!) rendőségünkhöz. — Antisemita. Ajtóval házba rohanni nem lehet, nem szabad; — legyen csak türelmes, ama mákvirágokra is kerül még a sor, tudunk mi is csifrábnál csifrább dolgokat azokra a zsidó gazemberekre. — P. p. D. . . . Rendkívül s jnáljuk, — azonban a mostani számból cikke térszűke miatt kiszorult, jövőre egész terjedelmében közöljük azt. Nem hiszi, hogy egy kicsit borsos lesz? — különben rá fér. — Rákos-Palota. Ugyan nem szól meg a lantja? elvárjuk, hogy igéretének ura leand. — Jó barát. Köszönjük a figyelmzetést, vigyázzunk is magunkra; ám hát ebből is láthatja minő gaz nép a zsidóság.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Szerényi Bertalan.

Küldő fiom természetes vörös borok

Kaphatók 14 literes hordóktól fel. Literje 20, 25 és 30 kr. Hordókat gyári áron számítottunk. Mintául csakis hordókkal küldünk.

Megrendelhető: Nagy-Harsányban, n. p. Villány Zágonyi Györgynél a bortermelők megbízottjánál.

(24)

A megrendelések és utalványok „Bartalits Imre kiadóhivatala Budapest“ czimzandók.

Kötet	Ár
1. A partisi mohikánok Bumas-tól	17
2. A het fobna Ste-től	25
3. A nyomorultak Hugo-tól	12
4. A rémes éjék Bro-tól	12
5. Az emir leánya Fro-tól	12
6. A felsőbb társadalomból Szeky-től	12
7. Bóba meg a nőf. Richbourg-tól	12
8. Szellemi confortablé. Bis Vidé-től	12
9. Egy szerencsétlen család. Ch. Hugo-tól	12
10. Ebeszések. Kará-tól	12
11. Az esküdtések Helele. (Angol regény)	12
12. Feketepek. Revéky-től	12
13. Egy gonoszt. Smit Germantól	12
14. Pizsonnász. Kocsar-tól	12
15. Az öreg Lecou. Góngoly-tól	12
16. Zsófia hercegnő. Bér-től	12
17. A kis barom. Pisztoja. Columbiertől	12
18. Az ottantudás. Góngoly-tól	12
19. A pónasz király. Bal-tól	12
20. A rejtélyek bar. Bismar-tól	12
21. A hóhér gyermeke. Bismar-tól	12
22. Az ördög hábják. Wilt-től	12
23. Drama a tébolydában. Montagu-tól	12
24. Az éj királynője. Montagu-tól	12

Összesen 26 különböző regény 100 kötetben. Mindazok, kik e 100 kötetet egyszerre rendelik meg, s megrendelés alkalmával az összeg postautalványon beküldik, az egész regényciklust 25 frt helyett 20 frt kapják hármentve.

Egyes regényeket (nem az egész ciklust) rendelve meg, kötetenként 25 kr. Felkértem a címzet e regényekből próbákép néhány kötetet megrendelni s az ezéket jóró összeget beküldeni, az összeg vételét után a könyvek pontosan és bermetre postára tételek. Így mindenki meggyőződhetik a könyvek valóban lallalan olcsóságáról, s meggyőzők győződve, miszerint e könyvekben mindenki nagyobb megrendelést rendelésénél nem jelentek meg Kassay A. következő munkái: 1.50 A község jegyzője és körjegyzője Kováts 1.50 A község elhjáróság hatásköre és területa bűntető ügyek körül 1.50 A mezői rendőri törvény 1.50 Mind a négy munka együtt és egyszerre rendelve meg 3 frt 60 kr. helyett csak 2 frt 50 kr.

Címzet szives megrendelést kérve, maradtam ill. listázottal BARTALITS IMRE.

„FÜGGETLENSÉG“

a keresztény társadalom egyetlen politikai antisemita napilapja.

Szerkeszti VERHOVAY GYULA.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre, postán küldve	16	frt	—	kr.
Fél évre, „ „	8	„	—	„
Negyed évre, „ „	4	„	—	„
Egy óra, „ „	1	„	40	„

Előfizethetni az „Ujpest“ kiadóhivatalában Ujpesten, vagy pedig Budapest, IV. zsidó-utca 2. sz., a kiadóhivatalban.